

nævnt i § 3 b og c. De Regler, der fastsættes ved Ændringsforslaget, gaar i alt væsentligt ud paa at føre Forholdet tilbage til det, der nu er gældende for Beregningen af disse Tillæg. — Ændringsforslaget under Nr. 9 til § 6 sikrer Enker efter Tjenestemænd, der er pensioneret før 1. Oktober 1919, men er døde senere, Ret til at faa deres Pension beregnet efter de ældre Regler, hvis det er bedst for dem. Ellers kan de faa den beregnet efter Reglerne for Pensionering af Tjenestemænds Enker i Henhold til Tjenestemandsløven af 12. September 1919. Det sidste Ændringsforslag, Nr. 10, udskyder Lovens Ikrafttræden fra 1. April til 1. Juli dette Aar. Det er i Henhold til den tidligere vedtagne Forlængelse af Gyldigheden af den gældende Lov.

Hvad det finansielle Resultat af Ændringerne angaar, er det maaske ikke saa nemt fuldt ud at se, hvorledes de vil virke. Saa vidt det lader sig overse, vil Resultatet i saa Henseende vistnok i alt væsentligt blive det samme for Statskassen efter Vedtagelsen af de stillede Ændringsforslag som efter det forelagte Lovforslag. Udvalgets Medlemmer har, jeg kan sige alle som en, været enige om at stille sig imødekommende overfor de gamle Pensionister, og vi har derfor haft meget let ved at blive enige baade om Principperne for Ændringerne og om de enkelte Ændringsforslags Form. Jeg kan meget vel tænke mig, at en Del af de gamle Pensionister hellere vilde have haft Ministerens Lovforslag uden Ændringerne, men naar Udvalget ikke har turdet indgaa paa at gennemføre Lovforslaget, som det forelaa, er det af Hensyn til de Konsekvenser, dette eventuelt kunde faa. Viser det sig nemlig, at en hel Del af de Pensionister, der er pensioneret før 1. Oktober 1919, i Virkeligheden faar betydelig mere, end Pensionister kan faa i Henhold til Tjenestemandsløven af 1919, saa vil der med Rette kunne rejses Krav om, at Pensionerne for dem, der har faaet Pension efter 1. Oktober 1919, bringes op i Højde med de andres. Disse Konsekvenser har Udvalget ikke turdet udsætte sig for, og vi har derfor ikke turdet strække os videre, end her er sket. — Med disse Bemærkninger skal jeg paa hele Udvalgets Vegne anbefale samtlige Ændringsforslag til Vedtagelse i dette høje Ting.

Finansministeren (N. Neergaard): Jeg vil gerne gøre et Par Bemærkninger til Udvalgets Betænkning, der paa visse Punkter fjerner sig ikke saa lidt fra det fremsatte Lovforslag. Jeg har ment, at det var af væsentlig Betydning netop for de gamle Pensionister, at deres Pension blev sikret dem i en bestemt Størrelse, som i alt Fald kun kunde variere med det automatisk bevægelige Dyrtidstillæg. Men naturligvis har Regeringen haft Øjet aabent for, at der derved kunde komme et Misforhold mellem Pensionerne for de gamle Pensionister og dem, der var pensioneret efter Tjenestemandsløvens Regler. Det forekom imidlertid Regeringen, at dette at stabilisere de gamle Pensionisters Forhold var det vigtigste Hensyn. Ved en Lov som denne vilde man naturligvis aldrig kunne undgaa, at der kunde komme visse Anomalier, og det er der ogsaa efter Udvalgets Forslag. Der kan komme forskellige Tilfælde, hvor de gamle Pensionister faar mere end de, der er pensioneret efter Tjenestemandsløven. Jeg indrømmer naturligvis, at naar man forvandler Konjunkturtillægget til et fast Tillæg for de gamle og lader det være bevægeligt for de nye, vil der deraf kunne komme en Række saadanne Tilfælde, en større Række end efter Udvalgets Forslag, hvor dette Misforhold dog ogsaa kommer til Stede. Her staar to Hensyn overfor hinanden. Men da hele Udvalget har samlet sig om dette Forslag, skal jeg ikke modsætte mig det.

Et andet Forhold, som det efter min Formening havde været ønskeligt at faa rettet, er dette, at der er visse Pensioner eller pensionslignende Understøttelser, der er saa smaa, at det aldrig har været Meningen, at de skulde udgøre den paagældendes egentlige Livsophold. Det kan dreje sig om Beløb paa 18, 25 eller 50 Kr. aarlig. De er ved de Regler, der blev anvendt første Gang 1919, og som senere er gaaet over til de midlertidige Pensionslove for de gamle Pensionister, bragt op til 8—900 Kr. Dette er i sig selv ganske urimeligt. Regeringen har jo foreslaaet en Regel, som jeg synes var meget human, men det kunde naturligvis ikke undgaa, naar dette kolossale Misforhold ikke skulde blive ved at bestaa, at der kom et betydeligt Tab for disse Folk, der havde siddet med 18, 25, 50 Kr.